

[Aksel Larsen.]

i fjor, herunder erfaringer fra udvalgsbehandlingen af sager, hvor både det ærede medlem og jeg sad i samme udvalg og stort set arbejdede ganske godt sammen.

Ja, det må være tilstrækkeligt. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup bebrejder mig, at jeg ikke har sagt noget til venstre og de konservative, hvad jeg altså har gjort, og når det ærede medlem derpå holder sin anden tale, har han intet andet at sige end en række angreb på mig, som alle er uberettigede, hvad jeg håber jeg efter det ærede medlems ønske hermed tilstrækkeligt har dokumenteret.

Iver Poulsen: I sin svartale i går gav den højtærede statsminister klart udtryk for sit syn på den private opsparing, og herefter kan der ikke være nogen som helst tvivl om, at de skatteydere, som ikke har mulighed for at foretage en opsparing og investering i produktionsapparatet og nyde godt af de afskrivningsregler, som nu er gældende, ikke kan vente nogen som helst forståelse fra den højtærede statsministers og fra den høje regerings side. Det vil altså sige, at ingen småsparere — og det er lønmodtagere, arbejdere, funktionærer, tjenestemænd, dyrlæger, og hvem der nu ellers hører til småsparerne — kan vente nogen som helst forståelse eller nogen som helst belønning for den samfundsnyttige opsparing, som disse befolkningsgrupper foretager, idet staten ikke vil give disse sparere en skattemæssig begunstigelse, som kunne ligestille dem med de mennesker, som kan foretage deres opsparing gennem investering i industriens produktionsapparat og derved nyde godt af de nævnte opsparingsregler. Derfor må selvpensionisterne indstille sig på, at den forståelse, som den højtærede statsminister tidligere har givet udtryk for — også i åbningstalen sagde den højtærede statsminister, at man måtte have disse menneskers vanskelige og utilfredsstillende situation i erindring — er mundsvejr.

Den højtærede statsminister mener, at vore økonomiske problemer ikke kan løses gennem den private opsparing. Nej, det kan de måske ikke, men hertil er for det første at sige, at den private opsparing ikke har haft sådanne kår, at den har haft

mulighed for at vise, hvad den kunne formå i retning af at løse vore økonomiske problemer. I hvert fald er der for mig ingen tvivl om, at den private opsparing, hvis den fik de kår, den fortjener, ville kunne yde et væsentligt bidrag til at løse de økonomiske problemer, vi står over for.

Den højtærede statsminister var så glad for, at industrien havde fordoblet sine investeringer i løbet af en kort årrække, og sagde, at det viser jo, at den private opsparing her i landet ikke har så dårlige kår. Nej, takket være afskrivningsreglerne. Men jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, når jeg siger, at landbruget har fordoblet sin gæld i samme periode, hvor industrien har fordoblet sine investeringer. Det siger noget meget alvorligt om landbrugets situation, at det har været nødvendigt at fordoble gælden i takt med industriens fordobling af investering og opsparing, og det synes at vise, at der for landbrugets vedkommende ikke blot er tale om en forbigående, en aktuel vanskelighed, som den højtærede statsminister udtrykte sig i går. I hvert fald har disse vanskeligheder været længe, når det har været nødvendigt for dansk landbrug i de sidste år at fordoble sin gæld ved at forøge den med ca. 2½ mill. kr. om dagen. Derfor vil jeg gerne rette det spørgsmål til den højtærede statsminister, om statsministeren og regeringen i øvrigt for at bøde på de vanskelige forhold, de urimelige forhold, landbruget arbejder under i dag, vil være rede til at afvikle den uretfærdige beskatning, den særbeskatning på produktionsapparatet, som påhviler landbruget gennem den uretfærdige og meningsløse ejendomsbeskatning.

Jeg stillede flere spørgsmål i går, men de blev ikke besvaret, derfor må jeg gentage dem i dag. Jeg vil gerne spørge den højtærede statsminister, om han og regeringen vil være villige til at tilvejebringe en mere fornuftig balance mellem Danmarks bidrag til de to internationale organisationer, vi er medlemmer af, NATO og FN, således at vort bidrag til forsvarsfællesskabet, til NATO, bringes op på et niveau, som tilfredsstillende svarer på kravet — det drejer sig, så vidt jeg husker, om en ekstra bevilling på 300 mill. kr. — før man går videre og bringer vort bidrag til FNs forskellige organisationer op på et endnu større